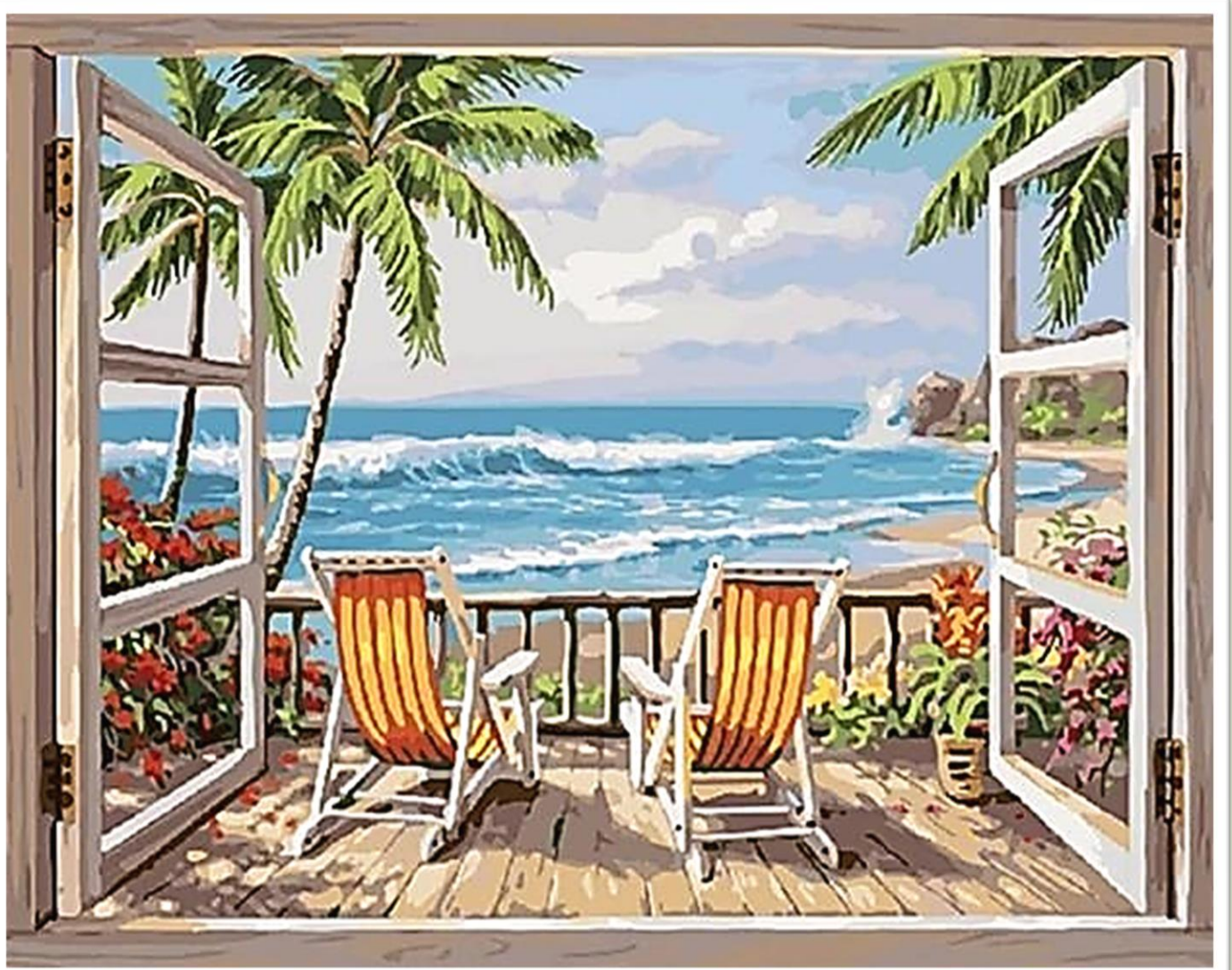

עליון הכפר

גיליון 102 ★ יולי 2021

משולחן היו"ר

אל תושבי רמות השבים שלום רב,

עד לפני מספר שבועות היינו כולנו מלאי תקווה שהקורונה אולי מאחורינו ונוכל לחזור לחיי שיגרה רגילים, אך לצערי המציאות טופחת על פנינו ושוב כולנו נכנסים לתקופה של חוסר ודאות ודאגה.

למרות כל המגבלות והקשיים, ביחוד בתחום חיי הקהילה והתרבות, המשיך ועד היישוב את פעילותו השוטפת והמשיך לפתח ולתרום בתחומי העשייה השונים.

להלן הפרויקטים שבוצעו וקודמו ביישוב בחודשים האחרונים:

1. הוחלפה כל תאורת הרחובות ביישוב בתאורת לד חדשה.
2. כל עמודי התאורה נצבעים מחדש.
3. הסתיימה עבודת ההצללה של מגרש הכדורגל.
4. הותקנו פינות גזם נוספות שמופעלות 24/7.
5. בוצע גיזום עצים ברחבי היישוב.
6. שופצו חדרי הכיתות וכן כל המתחם הצמוד לחדר ותיקים.
7. הועברו משרדי המורשת של היישוב מהמבנה היביל למשרדים החדשים במתחם הכיתות המשוּפָּץ.
8. הוקם מתחם נינג'יה לילדים בגן הנופלים שברחוב הבנים.
9. הותקנה תאורת במה מקצועית בבית העם.
10. בימים אלה יתחיל פרויקט קרצוף, ריבוד וסלילת כבישים ברחובות הפרדס, סמטת הנוער ומעלה הוורדים. תותקן מדרכה בדרך הסולטן וירוצף השביל בין רחוב שרת לסמטת החצב.
11. נפתח מתחם בית קפה עם עגלת קפה ליד בית העם.

אלה כאמור מקצת הפרויקטים שבוצעו בחודשים האחרונים.

אנו בעיצומו של תכנון פרויקטים נוספים כמו הקמת גנים ציבוריים נוספים והרחבת גנים קיימים, הנחת סיבים אופטיים ועוד.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לחברי הוועד שפועלים ללא לאות למען היישוב, לתושבים הרבים שמכהנים בוועדות השונות, למתנדבים הרבים שעוזרים לפעילות השוטפת וכמובן לצוות הניהולי והטכני של הוועד ובעיקר לכל תושבי היישוב שמשתפים פעולה ועוזרים.

תודה מיוחדת למועצת דרום השרון וביחוד לאושרת ראש המועצה, שמלווה אותנו במסירות ובתמיכה.

אני כולי תקווה שנוכל כולנו לחזור לשגרה הברוכה ובקרוב.

שלכם,
יורם

ברכות

- מזל טוב לאורלי וזהר ליור לנישואי הבת אופיר עב"ל נמרוד טבת.
- מזל טוב לגילי גילת על הולדת הנכד גור, בן לתות ואלעד סאלס.
- מזל טוב לגבי לכנר להולדת הנכד יובל, בן לקארין וירדן לכנר.
- מזל טוב לדורית ושמעון טירן להולדת הנכד אביתר, בן לאורית.
- מזל טוב לכלנית ואמיר קין להולדת הנכד תום, בן לארבל ואיל שגיא.
- מזל טוב למירה ויוסי קלימן לנישואי הבת אושרת עב"ל דני.

השתתפות בצער

- הוועד המקומי משתתף בצערה של חדווה פרידמן במות אימה ז"ל.
- הוועד המקומי משתתף בצערן של משפחות נבל ושקד, במות משה נבל ז"ל.
- הוועד המקומי משתתף בצערה של משפחת חיו במות משה חיו ז"ל.
- הוועד המקומי משתתף בצערה של משפחת דוד במות אריה דוד ז"ל.
- הוועד המקומי משתתף בצערו של גבי בר גיורא במות צופיה ז"ל.

לכבוד ראש השנה

מוזמנים ליריד "בתים פתוחים" ופשפוק

יום חמישי, 26.08.2021 בין השעות 16:00-21:00

יום שישי, 27.08.2021 בין השעות 09:30-16:00

הדוכנים יוצגו בדשא הסמוך לבית העם

יוצגו וימכרו מתנות לחג, תכשיטים, מוצרי קוסמטיקה

טבעית, אומנות, תוצרת חקלאית, אפייה ביתית,

פריטים לעיצוב הבית, ועוד...

במקביל יתקיים פשפוק בגן השעשועים

ילדים המעוניינים להשתתף, מוזמנים להגיע!

בכפוף להנחיות הקורונה

מחכים לכם!

עדכון ועדת תשתיות - יולי 2021

יוסי שולמן, יו"ר הוועדה

פרויקט חידוש כבישים

השלב הבא בפרויקט חידוש הרחובות אמור לצאת לדרך בימים הקרובים. תכולת הפרויקט:

• רחובות הירקנים וסמטת הנוער:

- אבן שפה ומדרכה צרה בצד הצפוני של רחוב הירקנים ובצד המזרחי של סמטת הנוער
- שתילת עצים לאורך הרחוב והעברת תשתית השקיה עבורם
- חיזוק תשתית מצעים לתיקון שקיעות בצד המערבי של רחוב הירקנים, קרצוף וריבוד של המיסעה בשני הרחובות והתקנת פסי האטה
- הסדרת משטח החניה ופינת הגזם בצד הצפוני של סמטת הנוער

• רחובות הפרדס ומעלה הוורדים:

- אבן שפה בצד המערבי של הרחוב ומפרצי חנייה היכן שיש מספיק מרחב בין עצי הברוש
- חיזוק תשתית מצעים לתיקון שקיעות לאורך קו הביוב, קרצוף וריבוד של המיסעה והתקנת פסי האטה
- אבן שפה ומדרכה צרה בצד הצפוני של מעלה הוורדים

• רחוב משה שרת וסמטת החצב:

- הקמת שביל מרוצף ברוחב של 2 מ' המחבר בין רחוב שרת לסמטת החצב
- שתילת עצים לאורך שביל האופניים המקביל לרחוב משה שרת, משביל הולכי הרגל לאורך כ- 100 מ' מערבה והעברת תשתית השקיה עבורם

• דרך הסולטן:

- הארכת המדרכה מאספלט בצד הדרום מזרחי של הרחוב, מרחוב השמש העולה לאורך של כ- 200 מ' לכיוון צפון מזרח
- הסדרת מפרץ חנייה במקטע שבו השוליים רחבים ומאפשרים זאת
- שתילת עצים לאורך מקטע זה והעברת תשתית השקיה עבורם
- תיקון נקודתי של מספר שקיעות בכביש במקטע זה

בנוסף, בכוונתנו לנצל את הזמינות של הקבלן והכלים כדי לבצע תיקוני אספלט במספר נקודות נוספות ביישוב: צומת הברושים והצבר, צומת המייסדים עם משאבים, רחוב התמר מדרום לרחוב הבריכה, צפון רחוב האלונים וצומת בית העם פינת הבנים, וכן תיקונים מסביב למכסי ביוב ברחובות הבנים, בית העם והברושים. כמו כן מתוכננת סתימה של בור ספיגה ישן בצומת הפרדס ומעלה הוורדים.

בזמן ביצוע העבודות נעשה כל מאמץ לדייק בתפירה בין האלמנטים החדשים לבין המציאות הקיימת בשטח, כדוגמת חיבור נקי של הכבישים והמדרכות למפלסי הכניסות לבתים ולחניות. העבודות צפויות ליצור הפרעה לתושבי הרחובות הרלוונטיים. אנחנו מבקשים את סבלנותכם ומבטיחים לעשות כל מאמץ כדי שההפרעה תהיה קטנה ככל הניתן.

רחוב הלימון

אנחנו שמחים לעדכן שלאחר עבודת תכנון שנמשכה יותר משנה בשותפות עם ועד כפר מל"ל, הגענו להסכמה על תכנית לשדרוג הרחוב, מצומת המייסדים וצפונה. בימים אלה אנחנו מפרסמים את המכרז לתכנית המבוססת על המרכיבים הבאים:

- הקמת מדרכה מרוצפת ברוחב של כ- 1.5 מ' בצד המערבי של הרחוב לכל אורכו.
- חידוש המיסעה ברוחב מינימאלי של 5 מ', כולל קרצוף וריבוד והתקנת פסי האטה
- הסדרת מפרצי חנייה במספר מקטעים בצד המזרחי לאורך הרחוב
- בנוסף, אנחנו בודקים אפשרות לחדש את קו התאורה בעמודים וגופי תאורה חדשים, כולל העתקה של הקו לצד המערבי של הרחוב מעל המדרכה המתוכננת, עם הזנה תת קרקעית.
- העבודות צפויות להתחיל תוך מספר חודשים לאחר סיום הליכי המכרז ובחירת ההצעה הזוכה.

הפינה הקטנה על הספר כאנית קיו

בקיץ 1976 התגשם לי חלום. להקת המחול של חולון יצאה לסיבוב הופעות של חודש באירופה. החלום הזה ליווה אותי מכיתה ד'. הייתה לי מדריכה בצופים שאף היא הייתה בלהקת המחול של חולון וכשהיא חזרה מסיבוב ההופעות מאירופה באותה שנה, החלטתי שאני אתקבל ללהקה ואני אסע לחו"ל. באותה תקופה לטוס לחו"ל היה רחוק ממני כמו, כמעט, לטוס לירח. וכך היה, בכתה ח' התקבלתי ללהקה ושנתיים אחרי זה עליתי למטוס שלקח אותי ואת חברי הלהקה לפאריז.

בעיניים קרועות לרווחה נסעתי באוטובוס שהוביל אותנו משדה התעופה לאכסניית הנוער בעיירה סירן, שהיא העיר התאומה של חולון ושתושביה היו המארחים שלנו. ואני, נפעמת מהגודל, מהאור הקורן, מיפי הבניינים, מגודל הגשרים, ממזרקות המים ומהתחושה שליוותה אותי שאני לא יכולה להאמין שאני שם.

באכסנייה ישנו במיטות קומתיים ארבע בנות בחדר, עם כריות מוזרות בצורת גליל. בבוקר כשפתחנו את התריסים נשפך פנימה אור שונה שקיבל עומק מצבען האדום של הלבנים של הבתים הסמוכים. ירדנו לרחוב בדרך לארוחת הבוקר. למרות שהיה קיץ הייתה באוויר מן קרירות נעימה. מפינות הרחוב נבעו מים ששטפו את התעלות בין המדרכה לרחוב. ובכל בית כמעט, עמדה אישה מבוגרת, עטויה בחלוק בית ונעולה בנעלי בית עם גרביים שמגיעות עד הברכיים וצחצחה במרץ, מי את ידיות הפליו של הדלתות הענקיות שנפתחו אל חדרי מדרגות או לחצר פנימית ומי את שלטי המתכת של דיירי הבית המכובדים. הסבירו לנו שאשה זו נקראת הקונסיירז', ושכל בית שמכבד את עצמו יש אחת כזאת והיא דואגת לכל וגם יודעת הכל מכל וכל.

על רקע בית אחד כזה בפריז מסופר הספר "אלגנטיות של קיפוד".

אותה דמות מוכרת ושכיחה - הקונסיירז' - אישה אחת, שיכלה להיות כמו רבות אחרות אבל היא ניחנה במבט מאוד מיוחד על העולם ומה שמשמע ממנו. אך היא מנסה כל הזמן להסתיר זאת תחת מעטה יומיומי. באותו בית גם גדלה ילדה אחת עם מבט אחר על העולם ועם תובנות שהן למעלה מגילה. הכל היה ממשיך במסלולו ללא הגיע לבניין הזה אדם שלישי שגילה את שתי הנפשות האלה ואף הן מגלות זו את זו. הספר מלווה בניתוחים פילוסופיים, שצריך לקרוא יותר מפעם אחת כדי להבין את עומקם ואת תרומתם לעלילת הספר. בסופו של דבר לא יוצאים החוצה מהבית, חבל, כי אני אוהבת לשוטט בפריז. אבל לומדים להכיר את הבניין, על דייריו השונים ועל נפתולי חייהם. לגלות שהבית בפאריז הוא מיקרוקוסמוס אנושי וכמו בכל מקום לא כל מה שאנחנו רואים אכן קיים וישנם רבדים שאנחנו הסומים, הנסמכים על מה שלימדו אותנו, על אמונותינו, על דעותינו (שחלקן דעות קדומות), על תפיסות העולם שלנו לא מצליחים לראות את הטוב, והחום והחברות והחוכמה שלעיתים נמצאים לנו, ממש מתחת לאף.

לפאריז חזרתי מאז כבר כמה וכמה פעמים. מחפשת את אותה חוויה ראשונית. אותה תחושה של חלום שהתגשם והזיה שממומשת. בכל פעם שאני מטיילת ברחובותיה של העיר הנפלאה הזאת, מריחה את הריחות, רואה את השלכת ונהנית מהאוכל הנפלא אני זוכרת אותה בתוליות של הפעם הראשונה שאני לא מצליחה לשחזר.

הספריה הקטנה כאנית קיין

חופש גדול. פנאי גם לקרוא ספרים, ולפיכך נוספה לה ספריה קטנה גם בתחנת ההסעה ליד ה'לולי'. בימים האחרונים אני מקבלת מספרים עצומים של ספרים איכותיים ומקסימים ואני חולקת אותם עם כולכם בספריות הפזורות ברחבי הכפר.

קחו לכם ספר הביתה, אפשרו לעצמכם קפסולה של זמן, החזירו את הספר כשתסיימו אותו או תניחו ספר או שניים בספריה הקטנה שממנה שאלתם ספר או בכל אחת אחרת. 5-10 ספרים הניחו על הספסל של תחנת ההסעה, בצד. אם יש לכם מספר רב יותר של ספרים אנא התקשרו אליי ואבוא לאסוף אותם. 054-6302336.

קיץ חם ולח בחוץ
נעים וקריר בבית במזגן
קריאה נעימה.

מפנקסו של חזן בית העם

The Akre

סיפורים ששמעתי ב'שבעה' על אהובנו משה חיו זכרו לברכה

תאומים

כשהיה משה נער צעיר אימו התבשרה שהרתה לתאומים. אך השמחה הייתה קצרה. רופאת הנשים המליצה לה על הפלה. מעט פחות משנה לפני כן כבר ילדה תאומים, והדבר יכול היה לסכן את בריאותה. משה, בסך הכול בן 12, שמע על כך ועשה מעשה. חרש חרש, הלך משה אל המטבח, לקח את התמיסה שאמא הייתה צריכה לשתות יום יום כדי למנוע את התפתחות העוברים, וזרק אותה מהחלון. הבקבוקון התנפץ על קיר הבניין ממול, ויצר כתם שאפשר לזהות עד היום הזה. 'כתם הזיכרון' שרואה סבתא תקווה כשהיא מביטה בחלון, מזכיר לה תמיד את הבן הבכור שלה, אוהב הילדים, שלא הבין כיצד אפשר לוותר על זוג תינוקות...

סבא משה

מדי שבת, בסיום התפילה ברמות השבים, עומדים במעגל גדול ושרים מחובקים: "למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך". פסוק המשובץ כפנינה בסוף תפילת מוסף. מילים מספר תהילים המבטאות אהבה וקדושה. הידיים מונחות אחד על הכתף של השני, מתנועעים אט אט מצד לצד ושרים. ברגעים האלו יש גם התכנסות משפחתית. ילדה קטנה רצה להסתופף בצל טליתו של אביה. אח מחבק את אחיו. בן סמוך לאביו. ו... מי רץ למשה? אילון הקטן! לאילון יש גם אב וגם סב משלו, אך הוא רץ דווקא לסבא-משה! כל שבת. מתחיל השיר והוא מחבק אותו. מי שראה אז את חיוכו של משה לא ראה שמחה מימיו.

כוסות פלסטיק

- 'היי, מה נשמע מותק?'
- 'משה, הכל בסדר? אתה מתקשר מטיפול נמרץ, קרה משהו?'
- 'לא לא, הכל בסדר, תגידי, את יכולה להביא חבילת כוסות פלסטיק?'
- 'כוסות פלסטיק? בשביל מה משה? אתה צמא? יש לך מספיק בחדר?'
- 'לא לא, זה בשביל האחות?'
- 'איזה אחות משה?'
- 'האחות במחלקה, שמעתי שאמרה שנגמרו להן הכוסות, עשי טובה תביאי להן שרוול?'

בר מצוה בגיל 50

משה חגג את בר המצווה שלו בגיל 50. ומעשה שהיה כך היה. משה התייתם בגיל צעיר מאביו, ומשום כך לא חגגו לו בר מצווה כדבעי. זה חיכה וחיכה הרבה זמן. ולקראת שנת היובל זה עלה. משה הרגיש שזה לא נותן לו מנוח. 'אני לא שלם כל עוד לא חגגתי בר מצוה'. וכך, בלי להתבייש, בלי לעשות חשבון, החליט משה לחגוג בר מצוה בגיל חמישים. הוא שכר מורה לקריאה בתורה, צעיר שגילו היה מחצית משנותיו, והתחיל ללמוד את פרשת תרומה. שינן וחזר, למד והצטיין. ובגיל חמישים עמד בבית הכנסת וקרא בקול 'ברכו את ה' המבורך'. דמעות האושר שנצצו בעיניו, גרונו שנחנק, היו אחת התפילות המרגשות שידע בית העם.

ארץ ישראל

משה אהב את ארץ ישראל. עוד מימי צעירותו, אחר כך בשירותו הצבאי, וגם בעבודתו הראשונה במסעדה. לא אבה לצאת מהארץ. שנה אחת הפיתוי היה גדול. חברים לחצו עליו חזק. משה, קדימה. פעם אחת. נסיעה ל... קברו של הבעל שם טוב! הפעם אין מצב שאתה מסרב! אך משה בשלו. מה, חסרות לי חותמות בדרכון? אני אוהב את הארץ, מה יש לי לחפש בחו"ל? לקחו אותו לרב גדול, אולי הוא יצליח לשכנע, אבל משה בפשטות אמר – כבוד הרב, מה לי ולחו"ל? כשאני מגיע למערת המכפלה, לקברי האבות והאימהות, ליבי מתמלא, טוב לי בארץ ישראל, היא הבית שלי.

לשון הרע

איש עומד בקופה. בתור למכולת. ומתחיל לדבר דיבורים של מחלוקת. משה לא קונה, ועונה לו: "עזוב אותך, בחייך, כולנו אחים".

מדד משה

הרופאים במחלקה בבית החולים לוקחים למשה מדדים. לחץ דם, דופק, סטורציה ועוד. אבל לדפנה יש מדד משלה. איך היא יודעת מה שלום בעלה? כמה הוא מבין, ערני, ונוכח? משה יכול לשבת או לשכב, עיניו עצומות, הימים ימים אחרונים וקשים. לא ברור האם מקשיב. דפנה מתחילה את מדד-משה ואומרת ברכה: 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שלא עשני...'. – ומשה, פתאום מרים את הראש למעלה, פותח קצת את העיניים, ועונה: 'גוי'... הוא כאן.

בן מלך

משפט שנאמר בהלוויה, והוא הסיפור הקטן שלא מרפה ממני – עם סגירת המכולת, ביום שישי אחר הצהריים, בסיום שבוע עבודה מתיש וארוך, היה משה אומר: 'תראו אותי, כמו שאני, עם הבגדים שלי והעבודה, אני חנווני פשוט, אבל בעוד כמה שעות, כשתיכנס השבת, אני אהיה בן מלך!'

תהי נשמתו צרורה בצרור החיים.

לתגובות - schevz@gmail.com

חדר המוזיקה של רמות השבים

אלון ריזר

"מוזיקה היא חוק מוסרי. היא נותנת נשמה ליקום, כנפיים לתודעה, מעוף לדמיון, קסם לעצבות וחיים לכל דבר".

אפלטון

נכון שרובנו נהנים לשמוע ולהאזין למוזיקה יותר מאשר לקחת חלק ביצירתה אבל למי שכן שולח את ידו לכלי הנגינה, ממתין כאן, ברמות השבים, גן עדן סמוי, לבוא ולנגן, לבד, או עם חברים.

בזכות שיתוף הפעולה בין עמותת הבריכה וועד הכפר, שלקחו על עצמם בשנים האחרונות להשקיע, לסייע, לפתח ולתחזק את חדר המוזיקה ולהפוך אותו לחדר מדהים ומקצועי לכל דבר, הרכבים מוזיקליים של תושבי הכפר, גם של צעירים וגם של מבוגרים, מוזיקאים פעילים ובעצם כל תושב שנפשו חשקה לזנוח לכמה שעות את תלאות היום יום והמציאות הלפעמים מטלטלת, יכולים לרדת למקלט הנמצא ליד בית העם, להביא עימם כלי נגינה או להשתמש במיטב הכלים הנמצאים שם, לסגור מאחוריהם את דלת הברזל הכבדה, לתת כנפיים לתודעה ולדמיון, ולעוף...

חלק ממשתמשי החדר כבר הופיעו בפני קהל, אחרים מקווים לעשות זאת בעתיד הקרוב ויורדים להתאמן בקביעות, וכמובן, יש את אלו שיוורדים לנגן להנאתם בלבד שזוהי בעצם המטרה העיקרית.

לאחרונה נרכשו עמודי מיקרופון חדשים שהחליפו את הישנים שנשחקו עקב שימוש, מגבר נוסף לגיטרה ולקלידים, כבלים נוספים לכלי הנגינה השונים ויוקלילי, שהצטרף לאוסף הגיטרות שכבר נמצא שם.

אז למי מכם שיש חלום, קצת ידע מוזיקלי, רצון וצורך ליצור, לשיר ולנגן, בלב הכפר מחכה אוואזיס חבוי, והדלת פתוחה.

מוזמנים ליצור קשר ולתאם עם :

תומר שושני 050-7202402

דקל אביסדריס 052-3297177

אלון דילר 054-4603107

צחי שחר ודקל אביסדריס

תומר שושני

חדשות ועדכונים מבריקת השחייה סנת קהילי

עמותת הבריקה מרכינה ראש עם לכתם מאיתנו של משה נבל ז"ל, משה חיו ז"ל ואריה דוד ז"ל ושולחת תנחומים למשפחות

בריקת השחייה המקסימה שלנו ממשיכה לשרת בנאמנות קהל הולך וגדל של תושבים, מנויים ומתרחצים מזדמנים בכל ימות השבוע ובשעות ארוכות במשך היממה. מיכאל שלנו והצוות הנאמן והמסור שלו, עושים עבודה מצוינת בניהול מקצועי, יעיל ונעים של מתחם הבריקה, על כל חלקיו.

שייקה שלנו מהמזנון, הכניס השנה לצוות העובדים שלו גם את יילדיו הבוגרים, רותם ולירון המקסימים, שגדלו עם תודעת שירות נהדרת מהבית. גם בתיה, האשה היפיפייה שאיתו, מגיעה לתגבר בסופי שבוע. התפריט מתרחב ומשתדרג כל הזמן במנות חדשות, בריאות וטעימות ביותר.

החודש החלו ערבי הרחצות הלילות ההומים, בימים שלישי וחמישי כשהבריקה פתוחה עד 22:00.

ביום שלישי 6.7 בשעה 22:00 הוקרן משחק חצי גמר היורו במזנון הבריקה.

ביום ראשון 12.7 הוקרן על מסך ענק משחק גמר היורו, שניהם להנאת הנוכחים שנהנו גם מהשירות של שי במזנון.

ביום שישי 16.6 בצהריים התקיים טורניר פינג פונג ביוזמה של תומר וירדן שושני ובארגון המופתי שלהם, שכלל כמה מקצים, ילדים, נוער ומבוגרים, והסתיים בברכות ובחלוקת פרסים ומתנות שוות לשלושת המקומות הראשונים בכל מקצה.

כל הכבוד!!! על היוזמה והארגון. כן יירבו

שיעורי ההתעמלות במים ממשיכים להתקיים בימי רביעי והוקדמו לשעה 09:30 בבוקר. בשיעור משתתפות/ים כ- 15 מתעמלים/ות בהנאה רבה מידי שבוע, בהדרכתה המצוינת של רותי ברנע.

אחרי הפסקה של שנה בגלל הקורונה, ביום שישי, 23.7 התקיימה בבריכה **מסיבת ט"ו באב** המסורתית, לתושבים ואורחיהם. האירוע החל בשעה 18:00 בהתכנסות, שתייה ונשנושים ובהמשך הופעה של להקת "אבות השבים", מבית היוצר של חדר המוסיקה שלנו.

החבר'ה הצעירים המשיכו במסיבת ריקודים אל תוך הלילה, עד שהחל לטפטף גשם.

בעתיד הקרוב והרחוק מתוכננים אירועים נוספים, קטנים וגדולים. מידע נוסף בהמשך. כולם/ן מוזמנים/ות לבוא וליהנות מפנינת הכפר שלנו.

נוער

גל ה'ר נס, רכלת הנוער

חודש יולי התמקד בעיקר בפעולות סיכום שנה והכנות לקראת מחנה הקיץ! התחלנו את החודש בפעולות סיכום של השכב"צ ביחד עם המדריכים בשכבות. שבוע לאחר מכן עברו החניכים פעולת הכנה לקראת מחנה הקיץ. גם השכב"ג עבר פעולות סיכום בשכבות ואפילו נהנינו מארוחת סיום מתוקה ומפנקת במיוחד.

השכב"ג המדהים שלנו ושכבת ח' היקרה שהצטרפה לעשייה, עבדו ללא הפסקה עם לילות לבנים של עבודות, הגשות, תכנוני מבנה, הכנת תפאורה, מערכי פעולה וקלסרי הדרכה לקראת מחנה הקיץ.

כהכנה של ההורים והחניכים לקראת המחנה הזמנו את הורי שכבת ד', ה' ללול לשיחה כדי לספר להם על אירוע השיא המשוגע הזה שנקרא מחנה קיץ, מה עושים שם ומה ההתנהלות, ולנהל שיח על הבעיות והחששות שעולים בעקבות אירוע זה. בכל זאת, זאת פעם ראשונה שחניכי ד' וה' ישנים מחוץ לבית במפעל תנועתי לכמה לילות...

כהמשך להכנה זאת, הזמנו את כלל חניכי ד', ה' לישון לילה בלול על מנת שיוכלו לתרגל שינה מחוץ לבית בלי ההורים. המדריכים היו איתם והכינו פעילויות לבוקר ולערב. היה משמעותי וכיפי מאוד.

ועכשיו לאירוע השיא של הקיץ! מחנה קיץ 2021 !!!!

יצאנו בתאריך 19.7 ליער לימונים כל השכב"ג עם אש (סגולה) בעיניים והתחלנו להקים את המחנות לקראת החניכים. כפתנו, בנינו, תלינו תפאורה והקמנו מחנות מושקע בטירוף. וכמובן דאגנו לכך שישמעו ויראו מי המחנות הכי טוב במחנה...

ב 22.7 נסענו חזרה עם המדריכים כדי להביא את חניכי השכב"צ החמודים שיצטרפו אלינו וייהנו ביחד איתנו! העברנו לחניכים פעולות ותכנים בהובלת השכב"ג, כל שכבה התנסתה בבניית מבנה שכבתי בנושא המחנות, החניכים בילו בפארק חבלים, עברו פעילויות בחדר נושא ועשו כיף חיים לא נורמאלי.

שולחים אהבה רבה לכל הילדים שלא זכו להגיע, והפעם לצערנו לא הצלחנו לנצח את הקורונה. מאחלים לכם רק בריאות והחלמה מהירה.

וזהו, כל העבודות הרבות, ההגשות והלילות הלבנים הגיעו לסיומם. אחרי שקצת נרגענו והאטרף מאחורינו, אנו רוצים לציין כמה אנשים שבלעדיהם שום דבר לא היה אותו דבר- בראש ובראשונה אנחנו רוצים להודות ולהתגאות בצוות המוביל והשכב"ג המהמם שלנו שהרים מחנות לתפארת, עבד קשה והתוצאות מדברות בעד עצמן-

מקום 1 בפני מחנות

מקום 2 בבטיחות

מקום 3 בבלת"ס הדרכה

(מתוך 8)

תודה להורים המבשלים שבאו לבשל לנו ודאגו שלא יפסיק להיות לנו טעים! ובראש קרן אבוחצירא וליאת בכור.

תודה לוועדת הנוער ולכל האנשים מאחורי הקלעים שעזרו ותמכו בכל מה שצריך. נתראה במפעל הבא!

אחרי מות.....

ד"ר משה נבל 1931 – 2021

משה, בנם של זיגפריד ורזי נבל נולד בכפר במחוז ביירן בגרמניה, בשנת 1931. אביו ואחיו יוליוס, שהיו סוחרים בקר, הגיעו לרמות השבים בשנת 1935 וקנו כאן אדמות, אביו קנה חלקה ברחוב בית העם פינת המייסדים. לאחר כשנה, אימו חיסלה את העסק ועלתה לארץ עם משה ואחותו הגדולה רות.

בראיון שנערך עמו ב-2018 סיפר משה :

עד לבניית הבית התגוררנו בפחון שעמד בחצר, בקיץ היה בו חם כמו תנור, ובחורף קר כמו מקרר, ועכברושים רצו בו חופשי ... את מי השתייה הקרירים שאבנו ידנית מהבאר הסמוכה, ואת הכביסה כיבסו בידיים.

לאחר כשנה עברנו לבית שבנייתו מומנה ממכירת חלק מהשטח למשפחת שטייניץ. הוא תוכנן בהתאם לרהיטים שהובאו בליפט ועם המעבר אליו חוברנו לרשת החשמל והחיים השתנו לגמרי.

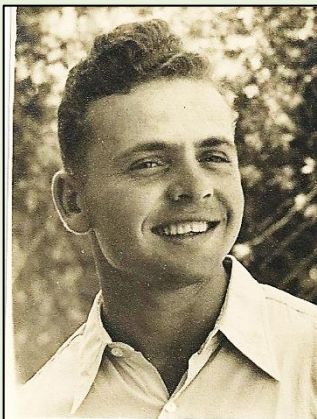
נכנסתי לגן הילדים בכפר מל"ל בגיל חמש ובסיומו עברתי לבית הספר אהרונוביץ'. אני זוכר שצחקו על מכנסי השלייקס שלבשתי והתחתונים שהציצו מלמטה. בקיץ הלכתי לביה"ס בחול ובחורף בבוץ העמוק והטובעני. מכיתה ו' רכבתי לביה"ס על החמור שאותו נהגתי לקשור סמוך לביה"ס. ילדים רבים רצו לרכב איתי, והייתה תורנות. באותן שנים התעניינתי בעיקר בספורט, אהבתי לשחק מחניים, לקפוץ למרחק ולרוץ בחולות כי לא היו מגרשי ספורט. בתיכון למדתי בכצלסון בכפר סבא, וכשהגעתי לכתה י"א לקחתי את העניין יותר ברצינות, כי בהתאם ל'אופנה', רציתי לעבור משם לביה"ס החקלאי כדורי.

משה ורות בחצר ביתם, 1937

כנער, השתלבתי באימוני הגדני"ע, בהדרכתו של אריק שרון. זכורים לי הרבה תרגילי אומץ, באחד מהם נשלחנו בחושך, בזוגות, להרצליה שם הוא חיכה לנו, ושילח אותנו בחזרה. האתגר היה להתמצא בחושך ולהצליח לחצות את מאהל שבט 'אבו קישק' למרות שהכלבים נבחו, השתוללו, ואיימו עלינו. לאחר הכרזת העצמאות,

סייעתי במסגרת היישוב בשמירה במגדיאל, מפני התקפה של תושבי הכפר הערבי 'ביר עדס'. כנערים, עסקנו בעיקר בהעברת הודעות בשפת מורס, לפני שהיו בידינו מכשירי קשר.

משה בסוף שנות הארבעים

בקיץ 1948, בסיום כיתה י"א, התגייסתי לחיל הים, אולי מאחר וידעתי לשחות. השחייה הייתה מתנת בר המצווה שקיבלתי מהורי, הקורס התקיים ב'גן הדסה' בתל אביב, בהדרכתו של היקה היינץ. בסיום קורס מפקדי הסירות שעברתי בטנטורה, ולאחר השלמת בחינות הבגרות, שירתתי בבסיס חיל הים באילת ואחת ההצלחות הגדולות הייתה שהוריי ביקרו באילת בטיול שאגודת 'אל על' ארגנה, המטיילים ישבו במשאית על ארגזים, אכלו ולנו בבסיס. בהמשך עברתי לחיפה לאימון וטיפול באוניות, ביניהן "אילת".

בתום השרות הצבאי, שילבתי את העבודה בלול עם עבודת חוץ. תחילה, כנהג ביאל עלי בחלוקת תערובת והובלת ביצים לתל-אביב. בהמשך הצטרפתי יומיים בשבוע להרברט לייזר, שהיה מדריך עופות ברמת הדר, והודות לכך החלטתי ללמוד וטרינריה. החלטתי לצאת ללימודים בברן בשוויצריה מאחר וידעתי גרמנית. מיכאל אהרונהיים, שסיים שם אז שנה ראשונה בוטרינריה, המליץ על המקום.

משה ומריאן בברן, שוויצריה, 1958

סיימתי חמש שנות לימוד שכללו עבודת דוקטורט והחלטתי להתמחות בבקר, דבר שחייב שנת לימודים נוספת. באותן שנים הכרתי את מריאן וכשהיא סיימה את הגימנסיה, בשנת 1958, נישאנו בחתונה יהודית קטנה בבית כנסת שכללה ארוחת צהרים לשישים אורחים, היקף גדול יחסית בשוויץ.

לאחר זמן קצר הגענו לארץ והצטרפתי לד"ר פרבר, וטרינר בקר מפתח תקווה. עם פרישתו, מוניתי כרופא העירוני של פתח תקווה ועבדתי גם בבית המטבחים. אז היו באזור הרבה רפתות קטנות ובין השאר נדרשנו להילחם בשחפת הפרות. בשנת 1996, בתום שלושים שנות שרות, יצאתי לגמלאות.

משה בבית הספר בכפר מל"ל. 1942

משה, רות ואימם, 1937

בארבע השנים הראשונות לנישואים התגוררנו בישוב בשכירות. בשנת 1963 נכנסנו לביתנו ברחוב המעגל ומ-1991 עד 2008, הפעלנו את הלול של הוריי שנפטרו. לאחר פרישתי המשכתי לטפל בגינה שלנו, בעצים ובפרדס שכלל 1.5 דונם.

לאחר שמכירת הפרי לא הייתה כדאית יותר, החלטנו להשאיר את העצים כדי שבהתבוננות מהחלון "יהיה לנו ירוק בעיניים".

במהלך השנים נולדו לנו שלושה ילדים: דני אסתי ותמי, כולם נישאו והתברכנו בשבעה נכדים.

משה ומריאן עם הילדים ומשפחותיהם, 2016

המשפחה כתבה עליו:

משה היה פעיל מאוד בישוב, התנדב במשמר האזרחי, בחברה קדישא, היה חבר מועצה וחבר באגודת אל על. משה היה איש משפחה למופת, הוא אהב מאוד לבלות במחיצת המשפחה ודאג תמיד לכולם. נזכור אותו תמיד עם החיוך השובב ולב הזהב.

- הרשימה מתבססת על ראיון שקיימה תמר ישר עם משה ב- 20 באפריל 2018.
- התמונות באדיבות המשפחה.

מדף הספרים בארכיון הכפר

ספרים של / ועל תושבי רמות השבים בעבר ובהווה

רשימה שנייה

בהמשך לרשימת 'הספרים על מדף הארכיון', אנחנו שמחות להוסיף ספרים נוספים שבהם אפשר למצוא מידע, סיפורים וזיכרונות אודות הכפר, בניו, משפחות שחיו בו בעבר וממשיכות את השושלת עד היום. ספר חדש שקיבלנו לאחרונה הוא ספר השירים של דב זהר, ואנו קוראות שוב לתושבי הכפר להעניק לאוסף שלנו ספרים מפרי עטם!

סיפורם של ה-ל"ה אשר נפלו בהרי חברון בחושם לעזרת גוש עציון, ובו גם סיפורו של דוד טש בן הכפר.	למד הא ליקטה ורשמה: אנדה פינקרפלד, 1950
בסיפור המערכה להגנת בית קשת וסביבתה בגליל התחתון, זוכרים את החללים אשר נפלו בקרבות, בהם רפאל גינצבורג, בן הכפר. בספר דברי הספד מהמשפחה, מכפר מל"ל, מחבריו לנשק, מכתבים שכתב ושירים שנכתבו אחרי מותו.	מול התבור 1950
בתחילת הספר דברי הספד והערכה לדמותו של דוד טש מפי המשפחה, חבריו, מוריו, ובהמשכו הגיגים, שירים ומכתבים פרי עטו.	דויד טש (טור שלום): אחד מלמד הא דוד טש, 1952
ספר זיכרון לבני כפר מל"ל, רמות השבים, הדר-רמתיים גני עם וירקונה, שנפלו למען תקומת ישראל.	בזכותם הוצאת ע"ד בית הספר המשותף לילדי העובדים בשרון ע"ש יוסף אהרונוביץ, 1953
ספר מתכונים של נירה רוסו המבוסס על מוצרי חלב מן המטבח הישראלי.	ממטעמי החלב של נירה רוסו נירה רוסו, 1995
סיפורם של חוה ואברמליה לייכטונג, המפגיש את בתם של רופאים ייקים מתבוללים מגרמניה, עם בן להורים שומרי מסורת ממקימי פתח תקווה. עולמות שונים שנשזרו זה בזה, נמנו עם מקימי קיבוץ אלומות שאותו עזבו לאחר כמה שנים, וביתם וחייהם החדשים ברמות השבים.	לנצור בלב חלום מיכל שלו, 2006
בסיפור קורות חייה של הדסה פרלמן קלוורי רוזנבליט (1891-1945) שנישאה לפליקס רוזנבליט (פנחס רוזן) שזורים גם פרטים על חייה של אחותה, רבקה מנהיים. (על שמה הוקם בית רבקה, שלימים הפך לגן הילדים של הכפר).	הדסה וחוט השני שרה בן ראובן, 2008
הספר סוקר 50 שנות שיקום בבית החולים לוינשטיין שהוקם בשנת 1959, כאיחוד של שני מוסדות: בית לוינשטיין, בית חולים למחלות ריאה ושחפת במגדיאל ובית פינסטון ברמות השבים שהוקם ע"י ד"ר גינצבורג כבית חולים גריאטרי ומחלות כרוניות והפך לבית חולים שיקומי ראשון מסוגו בישראל.	50+: יובל של מצוינות בשיקום לבית החולים לוינשטיין עורך: תומר קרמן, 2010

מות אמי

נתן זך, 2012 (הדפסה ראשונה 1997)

בספרו מות אמי, מקדיש זך רשימה על משפחתו האהובה מרמות השבים, משפחת שר (רחוב המייסדים).

80 לרמות השבים - 2013

1933: הכפר השיתופי הראשון בישראל
צילום ועריכה: טל דקל, 2013

הספר סוקר את אוסף 'הכלים של פעם' של משפחת גבע שנאסף בכפר במשך שנים רבות, אורגן וסודר לקראת חגיגות ה-80 לרמות השבים והוצג כתערוכה במהלך החגיגות.

רומא רומאטיים: הגדת ימינו

אריה סונינו, 2014

סיפורה של משפחת סונינו, משפחה איטלקית מרומא, שעלתה לארץ ישראל ב-1939, ובילתה את שתי שנותיה הראשונות בארץ – ברמות השבים (ברחוב הגבעה), סמוך לקרובי משפחתם – משפחת לוצאטו.

פרנקפורט לפני 1914

זלמר שפיר, 2015
(המהדורה בגרמנית הוצאה בשנת 1968)

סיפור חייו של שפיר בפרנקפורט, השזור סיפור שתי משפחות הוריו: קאופמן ושפיר.

נדחי ישראל יכנס:

גלגולה של משפחה, קורות משפחות ראנד ואייגרמן
רחל שנרב, 2016

הספר סוקר את תולדות המשפחות ראנד ואייגרמן. דוד, נצר ממשפחת אייגרמן הצטרף לרמות השבים עם אשתו גיזה בשנת 1939.

מבצע יונתן בגוף ראשון:

לוחמי סיירת מטכ"ל מספרים על הקרב באנטבה
עריכה: יפתח רייכר-עתיר, שלומי ריזמן, אבירם הלוי

סיפור מבצע יונתן על פי עדותם של 35 חיילים וקצינים, בניסיון להאיר את סיפור המבצע המורכב, מנקודת מבטם האישית של הלוחמים שהשתתפו בו, בהם שלומי ריזמן.

השרון וכל נתיבותיו:

לסייר עם יד בן צבי

ספר המציע סדרת סיורים באזור השרון. בחלק השרון הדרומי מוצע סיור לרמות השבים ורמת הדר, כנציגות חקלאית של העלייה החמישית.

משפחת שלוחאור

Schlochauer סיפור משפחתי
ניר שילוח, 2021

סיפור ההתחקות אחר עבודת הדוקטורט של גוסטב שלוחאור שהוגשה לאוניברסיטה בברלין בשנת 1916, הוביל את נכדו ניר שילוח למסע התחקות אחר שורשי המשפחות שלוחאור וברלין, גוסטב ומריאנה, שהתיישבו ברמות השבים בשנת 1934 ובנו את ביתם ברחוב הכרם. זהו סיפורה של משפחת קין, מצד אימם אלישבע שלוחאור.

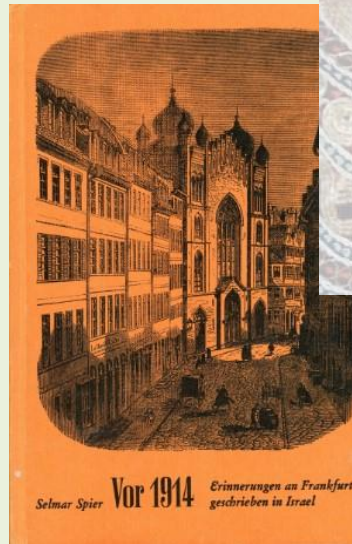
בבית התה של הזבובים

דב זהר, 2021

ספר שירים, ספרו הראשון של דב זהר.

ערכה: איריס מורג

נופי רמות השבים

צב לחר

מזרום לשכונת התרוזול

**רוצים להישאר מעודכנים ?
הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים**

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGI1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד
לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
אין אפשרות להגיב בפורום רחב.

